

تضعیف امواج تکراری در داده‌های CMP با استفاده از تبدیل رادون سهمی

ویدا مینائیان^۱، عبدالرحیم جواهریان^{۲*} و ابوالفضل مسلمی^۳

^۱ کارشناس ارشد مهندسی اکتشاف نفت، دانشکده مهندسی معدن، متالورژی و نفت دانشگاه صنعتی امیرکبیر، تهران، ایران

^۲ استاد بازنشسته، گروه فیزیک زمین، مؤسسه زئوفیزیک، دانشگاه تهران و استاد دانشکده مهندسی نفت دانشگاه صنعتی امیرکبیر، تهران، ایران

^۳ کارشناس ارشد زئوفیزیک، شرکت عملیات اکتشاف نفت، تهران، ایران

(دریافت: ۸۸/۸/۲۳ ، پذیرش نهایی: ۸۸/۱۲/۱۸)

چکیده

هدف اصلی در پردازش داده‌های لرزه‌ای بازتابی، افزایش کیفیت سیگنال‌های واقعی از طریق تضعیف انواع گوناگون نویه‌ها است. بازتاب‌های تکراری یکی از مهم‌ترین نویه‌های همدوس در داده‌های لرزه‌ای محسوب می‌شوند که تضعیف آنها در لرزه‌نگاشتهای بازتابی، همواره مستله‌ای مهم در زئوفیزیک اکتشافی بوده است. تبدیل رادون سهمی به‌طور گسترده در پردازش داده‌های لرزه‌ای برای تضعیف رویدادهای تکراری کاربرد دارد. در این روش ابتدا رویدادهای بازتابی هذلولی موجود در داده ورودی به سهمی تبدیل می‌شود و سپس داده‌ها به حوزه‌ای انتقال می‌یابند که در آن بازتاب‌های اولیه و تکراری به نقاطی قابل تفکیک تصویر می‌شوند. گام نهایی در این فرایند شامل تبدیل وارون بخشی از حوزه تبدیل حاوی انژری تکراری و سپس کسر کردن آن از لرزه‌نگاشت اصلی است. در این مقاله تبدیل رادون سهمی و کاربرد آن در تضعیف امواج تکراری بررسی و براساس این روش برنامه نرم‌افزاری تدوین شده است. برنامه مذکور روی مدل‌های مصنوعی متفاوت شامل انواع گوناگون رویدادهای تکراری که در دورافت‌های متفاوت با رویدادهای اولیه یا با یکدیگر تداخل یافته‌اند، اعمال و نتایج مطلوبی عرضه شده است. همچنین این برنامه روی مجموعه ای از داده‌های واقعی نیز به کار گرفته شده است. از راه مقایسه نتایج حاصل از برنامه مورد استفاده با نتایج مربوط به نرم‌افزار Geocluster، کارایی برنامه تدوین شده مورد تأیید قرار گرفت.

واژه‌های کلیدی: تبدیل رادون سهمی، تضعیف امواج تکراری، نویه همدوس، پردازش داده‌های لرزه‌ای

Multiple suppression in CMP data using parabolic Radon transform

Minaeian, V.¹, Javaherian, A.² and Moslemi, A.³

¹ M.Sc. in Petroleum Exploration Engineering, Faculty of Mining, Metallurgy and Petroleum Engineering, Amir Kabir University of Technology

² Retired Professor, Earth Physics Department, Institute of Geophysics, University of Tehran and presently at the Department of Petroleum Engineering, Amirkabir University of Technology, Tehran, Iran

³ M. Sc. in Geophysics, Oil Exploration Operations Co, Tehran, Iran

(Received: 14 Nov 2009 , Accepted: 9 March 2010)

Abstract

Reflection seismic data consist of primary reflections, coherent and incoherent noises. One of the objectives of seismic data processing is to enhance the quality of the real signals by attenuating different kinds of noises. Multiples constitute one of the most troublesome forms of coherent noises in exploration seismology. Multiple reflections often destructively interfere with the desired primary reflections so identification and interpretation of the primary events would be difficult. So, the problem of multiple attenuation in reflection seismograms has always been of great importance. Radon transform that is based on a process which integrates the data along different curved surfaces, is a robust tool for suppressing multiples from seismic data. Like all transform

filter pairs, the Radon transform first forward transforms the data into a model parameter domain where the crossing primaries and multiples would be better separated. In the most common multiple attenuation process, multiples are windowed in the transform domain and reconstructed in the original domain using an inverse Radon transform. Then, the modeled multiples are subtracted from the original data to obtain a gather with primaries only.

Based on the form of the integrating surface, there are three types of Radon transforms: linear, hyperbolic and parabolic. The Parabolic Radon is a common tool in multiple attenuation based on the velocity discrimination. In this method, the first step is to replace hyperbolic events in a CMP gather with parabolas by applying NMO correction using velocities of primaries. Then the parabolic Radon domain is generated by summing the data along a set of parabolic paths, parameterized by a curvature, q , which intersect the zero-offset axis at the time τ . This procedure is repeated for each intercept time sample. Ideally, an approximately parabolic event should map into a point in the parabolic Radon domain. So the primaries and multiples would be separable in the new domain. Due to applying NMO correction using the velocities of primary events, the energy of primaries maps to events at around 0 ms moveout in the transform domain, while undercorrected multiples should map to higher moveouts. For attenuating the multiples, it is necessary to produce a model containing only the multiple events. This is done by filtering the primary energy in the Radon domain and then inverse transforming the remaining part of the Radon domain which contains multiples, back to the offset domain. In the final step the multiples-only gather is subtracted from the original data.

The parabolic Radon has different benefits that make it attractive. It achieves multiple attenuation equally at all offsets. Moreover, it does not require knowing the exact velocities of multiples and primaries and it needs no knowledge of the multiple generation mechanism. The most important limitation of the method is that multiples must have sufficient moveout discrimination in order to be attenuated. Experiences have shown that while in synthetic data very fine discrimination may be modeled, in real data with their variable amplitudes and waveforms and additive noise, at least 30 ms moveout is required for the transform to be effective.

In this paper, the parabolic Radon transform with its application in multiple suppression has been studied and MATLAB programming has been implemented. The code was successfully applied on different synthetic 2D models consisting of various multiple reflections, such as water-bottom multiples, simple multiples and interbed multiples, that interfere with primary reflections at near or far offsets. This code was also examined on a 2D real seismic data set. The validation of the program has been verified by comparing the obtained results with the results of Geocluster software.

Key words: Parabolic Radon transform, multiple attenuation, coherent noise, seismic data processing

۱ مقدمه

لرزه‌نگاری خشکی و هم در عملیات لرزه‌نگاری دریایی بسیار مشکل ساز هستند، به طوری که معمولاً در مقاطع لرزه‌ای ظاهر می‌شوند و در صورت قوی بودن دامنه‌شان ممکن است مانع ظاهر شدن سطوح بازتابنده عمیق‌تر در مقطع شوند. در داده‌های لرزه‌ای بسته به شرایط

امواج نکراری رویدادهایی هستند که بیش از یک بازتاب را پشت سر گذاشته‌اند. بازتاب‌های تکراری بین لایه‌ای یا درون آب (عملیات لرزه‌نگاری دریایی) یکی از مهم‌ترین انواع نویه‌های همدوس در تحقیقات لرزه‌ای بازتابی اکتشافی محسوب می‌شوند. این نویه‌ها، هم در عملیات

استفاده قرارداد و سپس تبدیل رادون سه‌می را در مختصات کشیده شده محاسبه کرد. ساقچی و اولریچ (۱۹۹۵) تبدیل رادون با قدرت تفکیک زیاد را عرضه کردند. آنها از یک الگوریتم بهبودیافته برای افزایش توانایی تبدیل در متمایز ساختن رویدادهای با منحنی بروون‌راند مشابه استفاده کردند. کری (۱۹۹۸) نیز الگوریتم مشابه ساقچی و اولریچ (۱۹۹۵) را با عرضه تبدیل رادون سه‌می گستته بررسی کرد. همچنین ساقچی و پورسانی (۱۹۹۹) راهی برای کاهش هزینه محاسباتی تبدیل رادون با قدرت تفکیک زیاد پیشنهاد کردند.

در این مقاله کاربرد تبدیل رادون سه‌می (همپسون، ۱۹۸۶) در تضعیف امواج تکراری مرور شده است و براساس این روش برنامه‌نویسی رایانه‌ای با استفاده از نرم‌افزار مطلب MATLAB صورت گرفته است. این برنامه بر سه مدل مصنوعی متفاوت شامل امواج تکراری مربوط به آب، امواج تکراری ساده و امواج تکراری بین‌لایه‌ای و مجموعه‌ای از داده واقعی اعمال شد و نتایج موفقی به دست داد.

۲ مروری بر تبدیل رادون

تبدیل رادون تابعی است که از یک خصوصیت فیزیکی محیط در امتداد یک مسیر معین مجموعه‌ای می‌کند (کائو و همکاران، ۲۰۰۳). تبدیل رادون پیشرو $u(r, \tau)$ یک تابع پیوسته $d(h, t)$ با رابطه انتگرالی زیر بیان می‌شود (بیلکن، ۱۹۸۷):

$$u(r, \tau) = \int_{-\infty}^{+\infty} d[h, t = \tau + \phi(r, h)] dh, \quad (1)$$

که در آن h و t متغیرهای ورودی و r و τ متغیرهای تبدیل هستند. انتگرال‌گیری در امتداد مسیرهایی که به صورت توابع خطی از زمان سیر t و τ بیان می‌شوند، صورت می‌گیرد. تبدیل رادون وارون با رابطه انتگرالی زیر بیان می‌شود:

ساختارهای زیرزمینی، مقدار و شدت انرژی امواج تکراری ثبت شده ممکن است به قدری زیاد باشد که تفسیر و تشخیص بازتاب‌های اولیه بسیار دشوار شود، زیرا این امواج اغلب با بازتاب‌های اولیه مورد بررسی، به طور مخبر تداخل می‌کنند. بنابراین برای بررسی و تعیین یک سطح بازتابنده هدف (مانند سنگ مخزن)، تضعیف امواج تکراری در حین مراحل پردازش امری ضروری است.

روش‌های زیادی برای تضعیف امواج تکراری گسترش یافته است که تبدیل رادون یکی از مهم‌ترین آنها است. تبدیل رادون ابزاری مشهور برای منظم‌سازی و AVO پردازش داده‌های لرزه‌ای پیش از مهاجرت، تحلیل در ژئوفیزیک و بهویژه در لرزه‌نگاری بازتابی دارد. معمول‌ترین موارد استفاده از تبدیل رادون شامل تضعیف زمین‌غلت‌ها، نوشهای غیرهمدوس و امواج تکراری است. رادون (۱۹۱۷) تبدیل رادون را پایه‌گذاری کرد. چمن (۱۹۸۱) تبدیل رادون تعمیم‌یافته را تعریف کرد که از داده‌ها در امتداد هر سطح منحنی وار انتگرال‌گیری می‌کند. انواع تبدیل رادون عبارت‌اند از: تبدیل خطی، تبدیل هذلولی و تبدیل سه‌می. تریتل و همکاران (۱۹۸۲) به بررسی تبدیل رادون خطی (برانبارش مورب یا $\tau - \rho$) پرداختند. خواص اساسی تبدیل رادون را دورانی و بیست (۱۹۸۴) مورد آزمایش قرار دادند. تبدیل رادون هذلولی را اولین‌بار تورسون و کلربات (۱۹۸۵) برای بهبود نسبت سیگنال به نوشه در ورداشت‌های CMP عرضه کردند. همپسون (۱۹۸۶) پیشنهاد کرد که به جای استفاده از تبدیل وابسته به زمان هذلولی، رویدادهای لرزه‌ای هذلولی به نحوی به سه‌می تبدیل شوند و در نتیجه، تبدیل سه‌می به کار بردش شود. این کار با تصحیح NMO روی ورداشت‌های CMP با تابع سرعتی نزدیک به بازتاب‌های اولیه امکان‌پذیر است. ایلماز (۱۹۸۹) برای تبدیل رویدادهای هذلولی به سه‌می، روش کشیدگی t^* را مورد

خطی از رویدادهای هذلولی ساده با دامنه ثابت، مدل می‌شود. بخش بزرگی از هزینه محاسباتی این فرایند را می‌توان با شکل هذلولی رابطه بروونراند مرتبط داشت. تغیر این رابطه به نحوی که به جای هذلولی، از روند سهمی تبعیت کند، سبب ساده شدن دستگاه خطی مورد حل و کاهش هزینه محاسباتی می‌شود. همپسون (۱۹۸۶) پیشنهاد کرد خطاهای بروونراند پس از اعمال تصحیح NMO، روند تقریباً سهمی دارند و در نتیجه هذلولی‌های موجود در لرزه‌نگاشت ورودی با رویدادهای تقریباً سهمی جایگزین می‌شوند. بنابراین همپسون (۱۹۸۶) لرزه‌نگاشت ورودی را در حکم ترکیبی خطی از سهمی‌ها مدل کرد و از تبدیل رادون سهمی استفاده برد.

در روشی که همپسون (۱۹۸۶) عرضه کرده است ابتدا ورداشت CMP ورودی تحت تصحیح NMO قرار می‌گیرد. پس از تصحیح NMO بروونراند رویدادهای اولیه صفر خواهد بود و بروونراند باقی‌مانده رویدادهای تکراری از یک روند تقریباً سهمی پیروی خواهد کرد. یک ورداشت CMP با یک رویداد اولیه و یک تکراری در زمان برخوردگاه یکسان t_0 در نظر گرفته می‌شود. اگر سرعت رویداد تکراری برابر با v باشد، پس از اعمال تصحیح NMO با استفاده از سرعت رویداد اولیه (v_{NMO}) منحنی زمان سیر رویداد تکراری با رابطه زیر بیان می‌شود (ساقچی، ۲۰۰۲):

$$t_n = t_0 + \sqrt{t_0^2 + h^2/v^2} - \sqrt{t_0^2 + h^2/v_{NMO}^2}. \quad (3)$$

با بسط رابطه (۳) در یک سری تیلور (و در نظر گرفتن جملات تا درجه دوم) بدست می‌آید:

$$t_n \approx t_0 + \frac{1}{2t_0 v^2} h^2 - \frac{1}{2t_0 v_{NMO}^2} h^2 = \tau + qh^2, \quad (4)$$

که رابطه (۴) بیان کننده معادله یک سهمی است که در آن τ زمان دورافت صفر دوطرفه (t_0) و q پارامتر

$$d(h, t) = \int_{-\infty}^{+\infty} \rho(\tau) * u[r, \tau = t - \phi(r, h)] dr, \quad (2)$$

که شامل همامیخت $(r, \tau) u$ با فیلتر $\rho(\tau)$ پیش از انتگرال گیری است. برای داده دو بعدی $d(h, t)$ ، فیلتر ρ دارای تبدیل فوریه به صورت $\sqrt{\omega} e^{i\pi/4}$ است، که در آن ω بسامد زمانی است. شایان ذکر است که در عمل، داده‌های ورودی داده‌ایی هستند که به صورت گسته در حوزه زمان-مسافت نمونه‌برداری شده‌اند و توابع پیوسته نیستند. بنابراین انتگرال‌های روابط (۱) و (۲) باید با مجموع یابی‌های گسته جایگزین شوند. سه صورت متفاوت برای تابع $\phi(r, h)$ در رابطه (۱) را می‌توان بررسی و در نتیجه تبدیل رادون گسته هذلولی، سهمی و خطی را تعریف کرد (ایلماز، ۲۰۰۱).

امواج تکراری در حوزه $p - \tau$ (رادون خطی یا برانبارش مورب) خصوصیت تناوبی دارند و می‌توان از واهمامیختی پیش‌بینی شونده برای تضعیف تکراری‌ها در این حوزه استفاده کرد. از تبدیل رادون سهمی و هذلولی می‌توان برای تضعیف رویدادهای تکراری، براساس اختلاف سرعت بهره برد. خطاهای بروونراند رویدادهای هذلولی موجود در لرزه‌نگاشت، پس از اعمال تصحیح NMO روند تقریباً سهمی دارند و در حوزه رادون سهمی به نقاطی تصویر می‌شوند. تبدیل رادون هذلولی نیز می‌تواند رویدادهای هذلولی را به نقاطی تصویر کند و در نتیجه امواج اولیه و تکراری را از یکدیگر متمایز سازد (کاثو و همکاران، ۲۰۰۳).

۳ کاربرد تبدیل رادون سهمی در تضعیف رویدادهای تکراری

برانبارش سرعتی وارون نامی است برای فرایندی که تورسون و کلربات (۱۹۸۵) در مدل‌سازی رویدادهای هذلولی روی رکوردهای لرزه‌ای به کار بردن. در این الگوریتم، نیم‌رخ لرزه‌ای ثبت شده به صورت یک ترکیب

می‌شود. سپس حوزه تبدیل $(q, \tau) u$ از رابطه زیر محاسبه می‌شود:

$$\mathbf{u} = (\mathbf{L}^T \mathbf{L} + \beta I)^{-1} \mathbf{L}^T \mathbf{d}, \quad (8)$$

که برای هر ω_n ، $\mathbf{u} : u(q, \omega_n)$ و $\mathbf{d} : d(h, \omega_n)$ به ترتیب بردارهای مختلطی از q و h می‌باشند. \mathbf{L} نشان‌دهنده ترانهاده ماتریس L و علامت ستاره نشان‌دهنده مزدوج مختلط است. برای اجتناب از تکینگی یا شبه‌تکینگی در ماتریس $(\mathbf{L}^T \mathbf{L})$ ، راه حل با به کارگیری یک ضریب میرایی β در رابطه (8) محدود شده است که I ماتریس واحد است. \mathbf{L} ماتریس مختلطی به صورت زیر است:

$$\mathbf{L} = \begin{pmatrix} e^{-i\omega_n q_1 h_1^2} & e^{-i\omega_n q_2 h_1^2} & \dots & e^{-i\omega_n q_n h_1^2} \\ e^{-i\omega_n q_1 h_2^2} & e^{-i\omega_n q_2 h_2^2} & \dots & e^{-i\omega_n q_n h_2^2} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ e^{-i\omega_n q_1 h_m^2} & e^{-i\omega_n q_2 h_m^2} & \dots & e^{-i\omega_n q_n h_m^2} \end{pmatrix}, \quad (9)$$

که ابعاد $m \times n = n_h \times n_q$ دارد؛ n_h تعداد دورافت‌ها، n_q تعداد پارامترهای q مورد استفاده در تبدیل است. به علت خصوصیت شبه‌تکین ماتریس مختلط L ، به خصوص برای مقادیر کوچک ω_n ، می‌توان از تجزیه تک‌مقداری (singular value decomposition) ماتریس L استفاده کرد. این فرایند $L = \mathbf{U} \Lambda \mathbf{V}^T$ را به حاصل ضرب سه ماتریس تجزیه می‌کند:

$$\mathbf{L} = \mathbf{U} \Lambda \mathbf{V}^T. \quad (10)$$

۱-۳ مراحل تبدیل رادون سه‌می گستته

با توجه به مطلب فوق، تبدیل رادون سه‌می گستته (همپسون، ۱۹۸۶) را می‌توان طبق مراحل زیر دسته‌بندی کرد (ایلماز، ۲۰۰۱):

تعیین کننده اینجا مسیر سه‌می و h نصف دورافت است. سه‌می حاصل را می‌توان با پارامتر بروزن‌راند زمانی باقی‌مانده در دورافت دور نیز بیان کرد:

$$t = \tau + q \frac{h^2}{h_{\max}^2}, \quad (5)$$

که در آن پارامتر q برابر است با اختلاف زمانی بین زمان دورافت صفر و زمان دورافت دور. در مختصات ورداشت تصحیح شده NMO، تبدیل گستته داده‌های CMP از حوزه دورافت به حوزه رادون و برعکس، به ترتیب با روابط زیر بیان می‌شود (ایلماز، ۲۰۰۱):

$$u(q, \tau) = \sum_h d(h, t_n = \tau + qh^2). \quad (6)$$

$$d'(h, t_n) = \sum_q u(q, \tau = t_n - qh^2). \quad (7)$$

که در آن $d(h, t_n)$ ورداشت CMP ورودی تصحیح شده NMO، $u(q, \tau)$ حوزه رادون سه‌می و $d'(h, t_n)$ ورداشت CMP مدل شده است. تکرار در تبدیل از حوزه رادون به حوزه دورافت با استفاده از روابط (6) و (7) نمی‌تواند داده ورودی اصلی را به طور دقیق بازسازی کند. این مسئله نشان می‌دهد که تبدیل‌های گستته روابط (6) و (7) دقیقاً وارون یکدیگر نیستند. برای حل این مشکل از روش حداقل مربعات استفاده می‌شود (تورسون و کلربات، ۱۹۸۵). هدف، برآورد تبدیل $u(q, \tau)$ به گونه‌ای است که مقدار اختلاف بین ورداشت CMP ورودی تصحیح شده NMO $d'(h, t_n)$ و ورداشت مدل شده $d(h, t_n)$ از نظر حداقل مربعات کمینه شود. برای نیل به این هدف ابتدا تبدیل فوریه در راستای متغیر زمانی بر ورداشت t_n اعمال که در نتیجه ω_n جایگزین $d(h, t_n)$ CMP

همه دورافت‌ها به میزان یکسان صورت می‌گیرد. همچنین نیازی به دانستن سازوکار تولید امواج تکراری و سرعت دقیق امواج اولیه و تکراری وجود ندارد. زیرا اگرچه رویدادهای اولیه باید تصحیح NMO شوند ولی ضرورتی ندارد که این تصحیح کاملاً دقیق باشد. با این روش می‌توان گستره زیادی از امواج تکراری با بروونراندهای گوناگون را تضعیف کرد. این روش برای ژئومتری‌های غیریکنواخت و متغیر نیز مناسب است.

یکی از مهم‌ترین محدودیت‌های این روش آن است که امواج تکراری باید دارای تفاوت بروونراند کافی با امواج اولیه باشند تا بتوان آنها را تضعیف کرد. تجربه نشان داده است که در حالی که تفاوت بروونراند کم را می‌توان روی داده‌های مصنوعی مدل کرد، در داده‌های واقعی که تغییر دامنه و تغییرشکل موجک موجود است و نوشه نیز حضور دارد، وجود بروونراند حداقل ۳۰ میلی ثانیه از دورافت نزدیک تا دورافت دور برای مؤثر بودن روش ضروری است. از دیگر محدودیت‌های این روش اثرات مصنوعی است که می‌تواند در ضمن تبدیل ایجاد شود و در نتیجه به دامنه رویدادهای بازسازی شده از حوزه رادون آسیب برساند. این اثرات مصنوعی ممکن است ناشی از قطع شدگی داده‌ها، دورافت‌های مفقود شده و دگرگنامی باشند (کبیر و مرفورت، ۱۹۹۹؛ کری، ۱۹۹۸؛ هارگریوز و همکاران، ۲۰۰۱). برای غلبه بر مشکلات ناشی از اثرات مصنوعی می‌توان از راه حل‌هایی مانند نرم کردن داده‌ها، وزن‌دهی به داده‌ها، اعمال محدودیت در ضمن انتخاب پارامترهای تبدیل (شونویل و دویجندام، ۲۰۰۱) و تبدیل رادون سه‌می با قدرت تفکیک زیاد (ساجی و پورسانی، ۱۹۹۹) استفاده کرد.

۴ مدل‌سازی

در اینجا برای تضعیف امواج تکراری با استفاده از تبدیل رادون سه‌می، برنامه‌نویسی رایانه‌ای با نرم‌افزار مطلب

- شروع با یک ورداشت CMP، $d(h,t)$ و اعمال تصحیح NMO بر آن، $d(h,t_n)$.
- تبدیل فوریه در راستای t_n ، $d(h,\omega_n)$.
- برای هر ω_n ، تشکیل دادن ماتریس L (رابطه (۹)) و حل آن برای u از رابطه (۸) با استفاده از تجزیه تک‌مقداری.
- تبدیل فوریه معکوس برای رسیدن به تبدیل رادون سه‌می، $u(q,\tau)$.
- اجرای یک عملگر دلخواه، مانند حذف منطقه بازتاب‌های اولیه یا تکراری، در حوزه رادون سه‌می. از آنجاکه مدل ورودی تحت تصحیح بروونراند نرمال قرار گرفته است، می‌توان انتظار داشت که انرژی اولیه در حوزه تبدیل به نزدیکی بروونراند صفر تصویر شود، در حالی که تکراری‌ها کمتر از حد تصحیح شده‌اند و در نتیجه به بروونراندهای بالاتر تصویر می‌شوند. برای تضعیف امواج تکراری باید بتوان مدلی ایجاد کرد که فقط شامل انرژی تکراری باشد. این کار با فیلتر کردن یا صفر کردن بخش مربوط به امواج اولیه (که در نزدیکی بروونراند صفر تصویر شده‌اند) صورت می‌گیرد.
- اجرای تصویرسازی وارون به حوزه دورافت برای رسیدن به ورداشت CMP مدل شده تصحیح شده NMO، $d'(h,t_n)$. در ضمن این تصویرسازی وارون، بازتاب‌های تکراری، بازتاب‌های اولیه یا همه رویدادهای هذلولی را می‌توان بازسازی کرد.
- بازگرداندن تصحیح بروونراند برای رسیدن به ورداشت CMP مدل شده، $d'(h,t)$. برای تضعیف امواج تکراری مدلی که تنها انرژی تکراری را شامل می‌شود از داده اصلی کسر می‌شود.

۴-۳ مزايا و محدودیت‌های تبدیل رادون سه‌می
از خصوصیات مهم تبدیل رادون سه‌می می‌توان به این مسئله اشاره کرد که در آن تضعیف امواج تکراری در

۰/۸ ثانیه، با فواصل ۵ میلی‌ثانیه در محاسبه حوزه رادون استفاده شده است. سپس بخش‌های مربوط به رویدادهای اولیه فیلتر شده است و رویدادهای تکراری باقی‌مانده به حوزه دورافت بازگردانده و در شکل ۱-د نمایش داده شده است. بهمنظور تضعیف امواج تکراری، شکل ۱-د از شکل ۱-ب کسر شده است (شکل ۱-۵).

در مدل دوم بازتاب‌های تکراری ساده مربوط به دو بازتابنده وجود دارد که در دورافت‌های نزدیک و دور، رویدادهای اولیه و همچنین یکدیگر را قطع کرده‌اند. ورادشت CMP ورودی در شکل ۲-الف ملاحظه می‌شود. P1 تا P7 بیانگر بازتاب‌های اولیه، P1-M1 تا P1-M6 بیانگر بازتاب‌های تکراری ساده ناشی از اولین بازتابنده، و P3-M2 و P3-M1 بیانگر بازتاب‌های تکراری ساده ناشی از سومین بازتابنده هستند. طول رکورد ۳ ثانیه و فاصله ۲-د نمونه‌برداری و دورافت‌ها مانند مدل قبل است. شکل ۲-ب نتیجه اعمال تصحیح NMO بر این مدل را نشان می‌دهد. شکل ۲-ج تصویرسازی داده‌ها به حوزه رادون را، با استفاده از پارامترهای q بین ۰/۴-۰/۵ ثانیه، با فواصل ۴ میلی‌ثانیه، نمایش می‌دهد. در شکل ۲-د رویدادهای تکراری مدل شده مشاهده می‌شود. با کسر کردن این شکل از شکل ۲-ب، شکل ۲-ه به دست می‌آید که در آن بازتاب‌های تکراری به خوبی تضعیف شده‌اند.

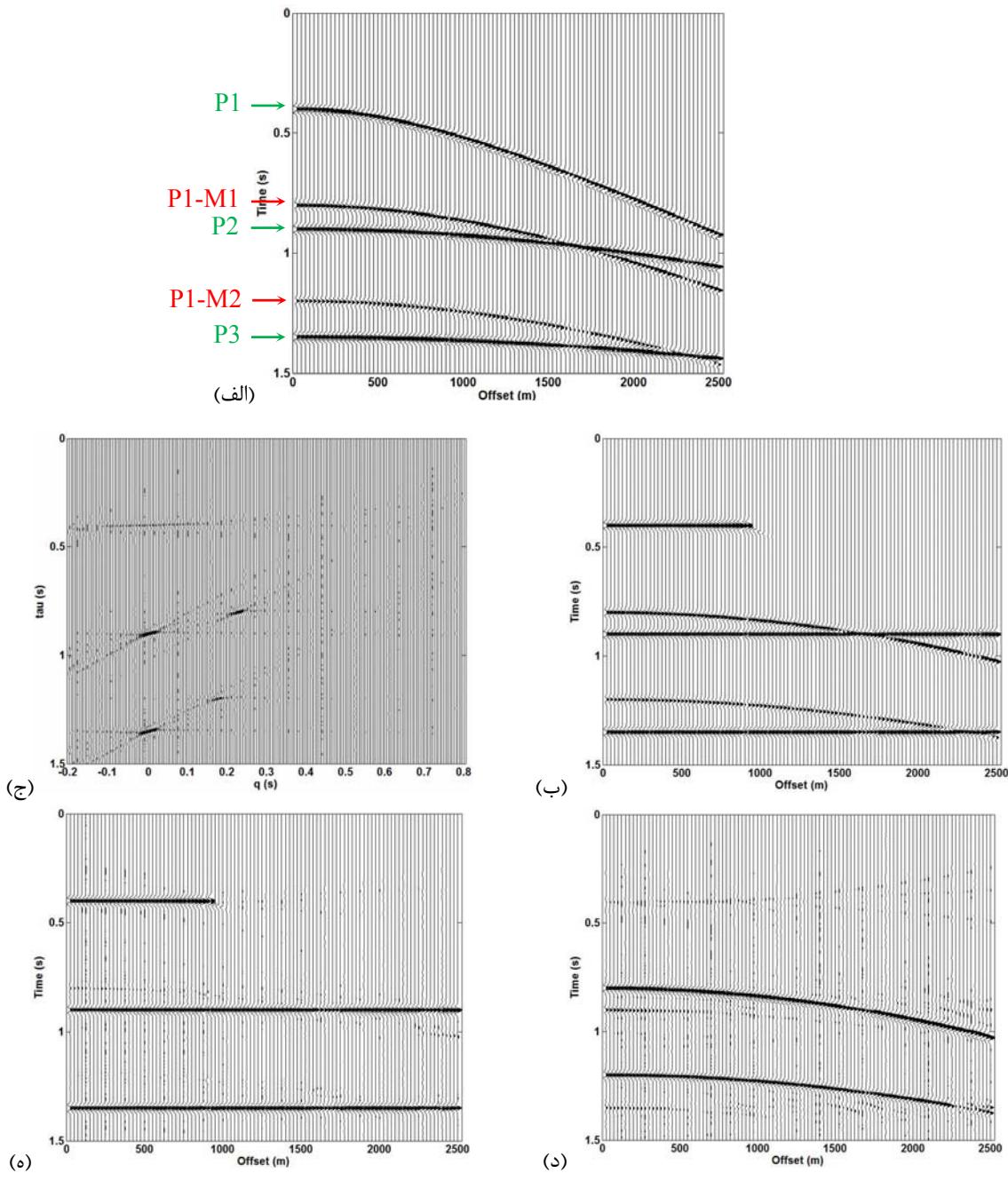
مدل سوم دارای دو نوع بازتاب تکراری درون لایه آب و بین لایه‌ای است (شکل ۳). این مدل شامل بازتابنده کف دریا، WB و چهار بازتاب اولیه P1 تا P4 است. در این مدل همچنین تکراری‌های درون لایه آب مرتبه اول تا چهارم مربوط به WB، WB-TA و WB-M4 تا WB-M1 و تکراری‌های بین لایه‌ای مربوط به بازتابنده سوم، P3-M1 تا P3-M3، که بین بازتابنده دوم و سوم بازتاب تکراری کرده‌اند، وجود دارد (شکل ۳-الف). طول رکورد، فاصله نمونه‌برداری و دورافت‌ها مانند مدل قبل است. در شکل ۳-ب تصحیح NMO بر شکل ۳-الف اعمال شده است.

صورت گرفته است و نتیجه اعمال برنامه بر مدل‌های مصنوعی گونگون، عرضه شده است. مدل‌های مصنوعی به صورت ورداشت‌های CMP هستند و با نرم‌افزار Promax تولید شده‌اند و سپس تحت تصحیح NMO قرار گرفته‌اند. برای اعمال تصحیح NMO از سرعت رویدادهای اولیه استفاده شده است. به‌این ترتیب، پس از تصحیح NMO رویدادهای اولیه به خط می‌شوند، در حالی که رویدادهای تکراری کمتر از حد تصحیح می‌شوند. بنابراین در حوزه رادون سه‌می، بازتاب‌های اولیه به حوالی $q = 0$ ، و بازتاب‌های تکراری به مقادیر q بالاتر تصویر می‌شوند. پس از وارد کردن داده‌ها به برنامه ابتداء تبدیل فوریه در جهت زمان بر داده‌ها اعمال می‌شود، سپس داده‌ها به حوزه رادون انتقال می‌یابند و از آنها تبدیل فوریه وارون گرفته می‌شود. در مرحله بعد بخش دربردارنده بازتاب‌های اولیه در حوزه رادون فیلتر می‌شود و بقیه نقاط که مربوط به انرژی تکراری است به حوزه X- t بازگردانده می‌شود. در نهایت مدل شامل رویدادهای تکراری از داده اولیه کسر می‌شود.

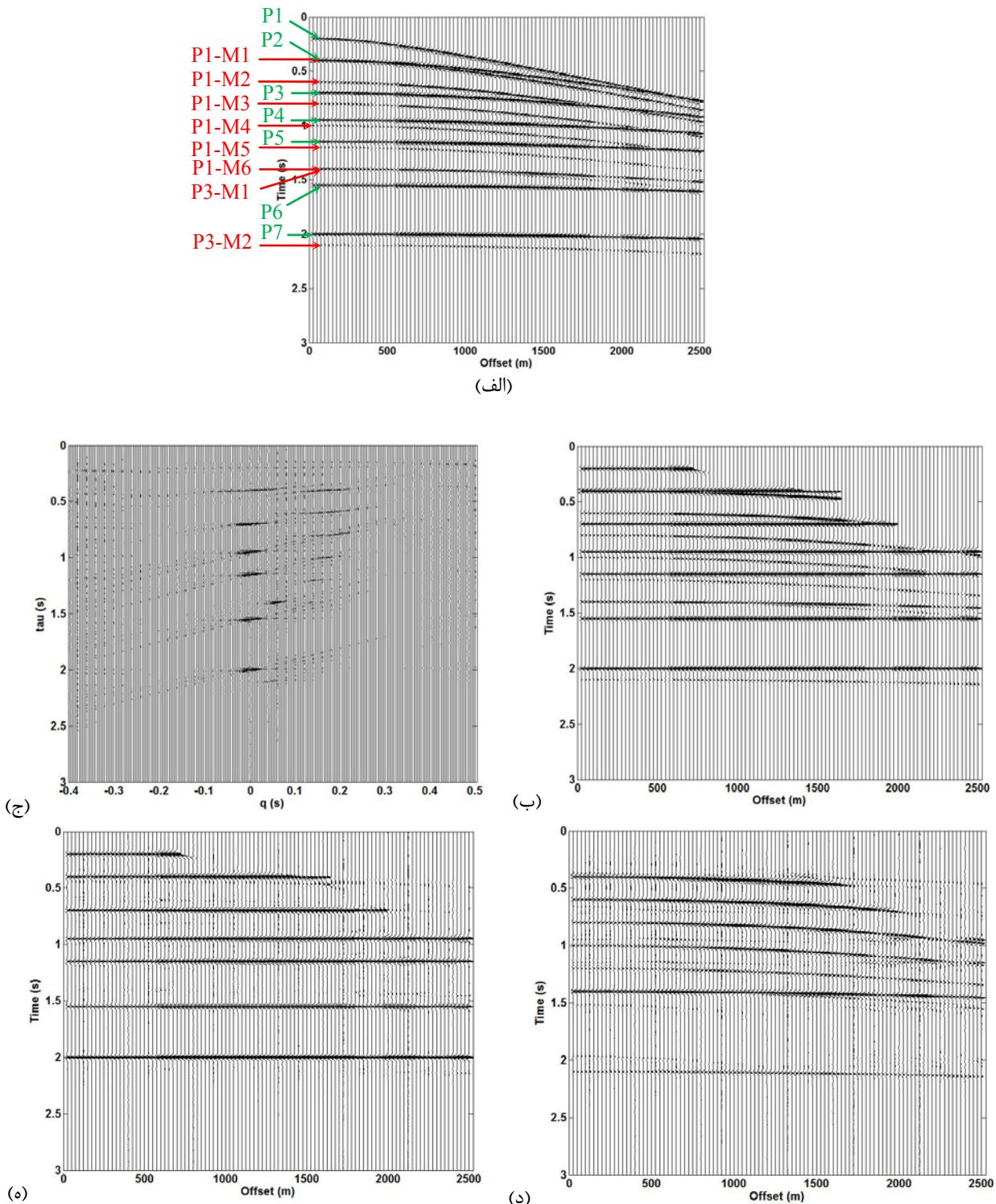
اولین مدل (شکل ۱) شامل سه بازتاب اولیه P1، P2 و P3 و دو بازتاب تکراری ساده مرتبه اول و دوم P1-M1 و P1-M2 ناشی از اولین بازتابنده است که با دو بازتابنده دیگر متقاطع‌اند. در این مدل بازتاب‌های تکراری در دو دورافت متفاوت (متوسط و دور) با رویدادهای اولیه متقاطع‌اند. داده ورودی در شکل ۱-الف در حوزه دورافت رسم شده است. طول رکورد، $1/5$ ثانیه و فاصله نمونه‌برداری 4 میلی‌ثانیه است. دورافت نزدیک و فاصله بین دورافت‌ها برابر با 25 متر است. در شکل ۱-ب تصحیح NMO بر داده ورودی صورت گرفته است. بخش‌هایی از رویدادها در اثر صامت کردن قسمت‌های کشیده شده پس از اعمال تصحیح NMO از بین رفته‌اند. در شکل ۱-ج نتیجه تبدیل رادون سه‌می داده‌های شکل ۱-ب مشاهده می‌شود. از تعداد 201 پارامتر q ، از $0/2-0/5$ تا

شکل ۳-د به حوزه $t-x$ تصویر شده‌اند. شکل ۳-ه از تفیریق این شکل از شکل ۳-ب به دست آمده است که هر دو دسته رویداد تکراری در آن به میزان مناسبی تضعیف شده‌اند.

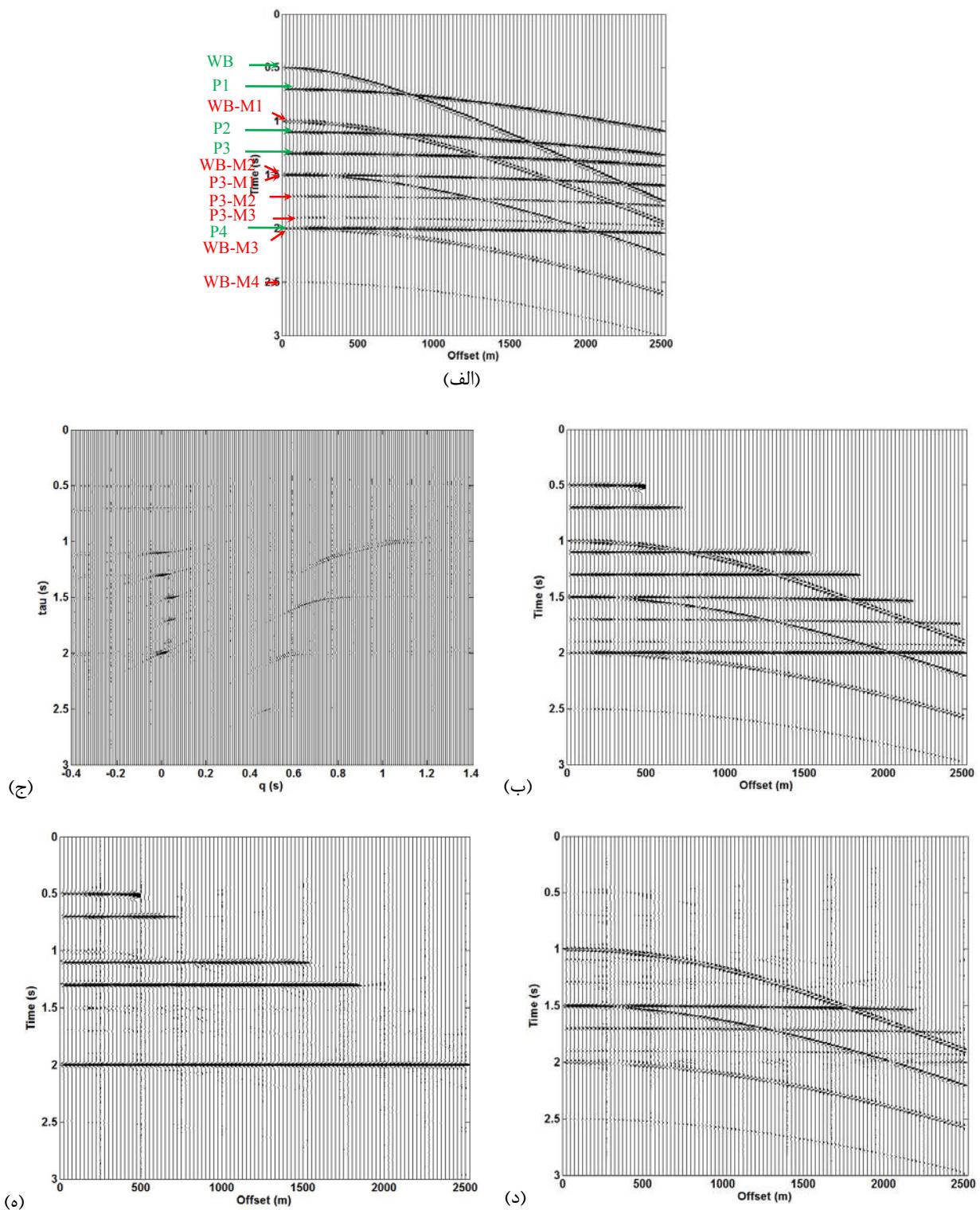
در شکل ۳-ج داده‌ها به حوزه رادون سه‌می انتقال داده شده‌اند. از تعداد ۲۰۱ پارامتر q ، از -0.4 تا $1/4$ ثانیه، با فواصل ۹ میلی‌ثانیه استفاده شده است. رویدادهای تکراری حاصل از صامت کردن انرژی اولیه در حوزه رادون، در

شکل ۱. فرایند تضعیف امواج تکراری در مدل شماره یک با استفاده از برنامه تدوین شده: (الف) ورداشت CMP وردودی P1، P2 و P3 بازتاب‌های اولیه و P1-M1 و P1-M2 دو بازتاب تکراری ساده مرتبه اول و دوم ناشی از اولین بازتاب‌هاند، (ب) نتیجه اعمال تصحیح NMO بر (الف)، (ج) حوزه رادون سه‌می (ب)، (د) رویدادهای تکراری مدل شده و (ه) ورداشت CMP شامل رویدادهای اولیه مدل شماره یک که حاصل تغیریت کردن (د) از (ب) است مینائیان، (۱۳۸۷).

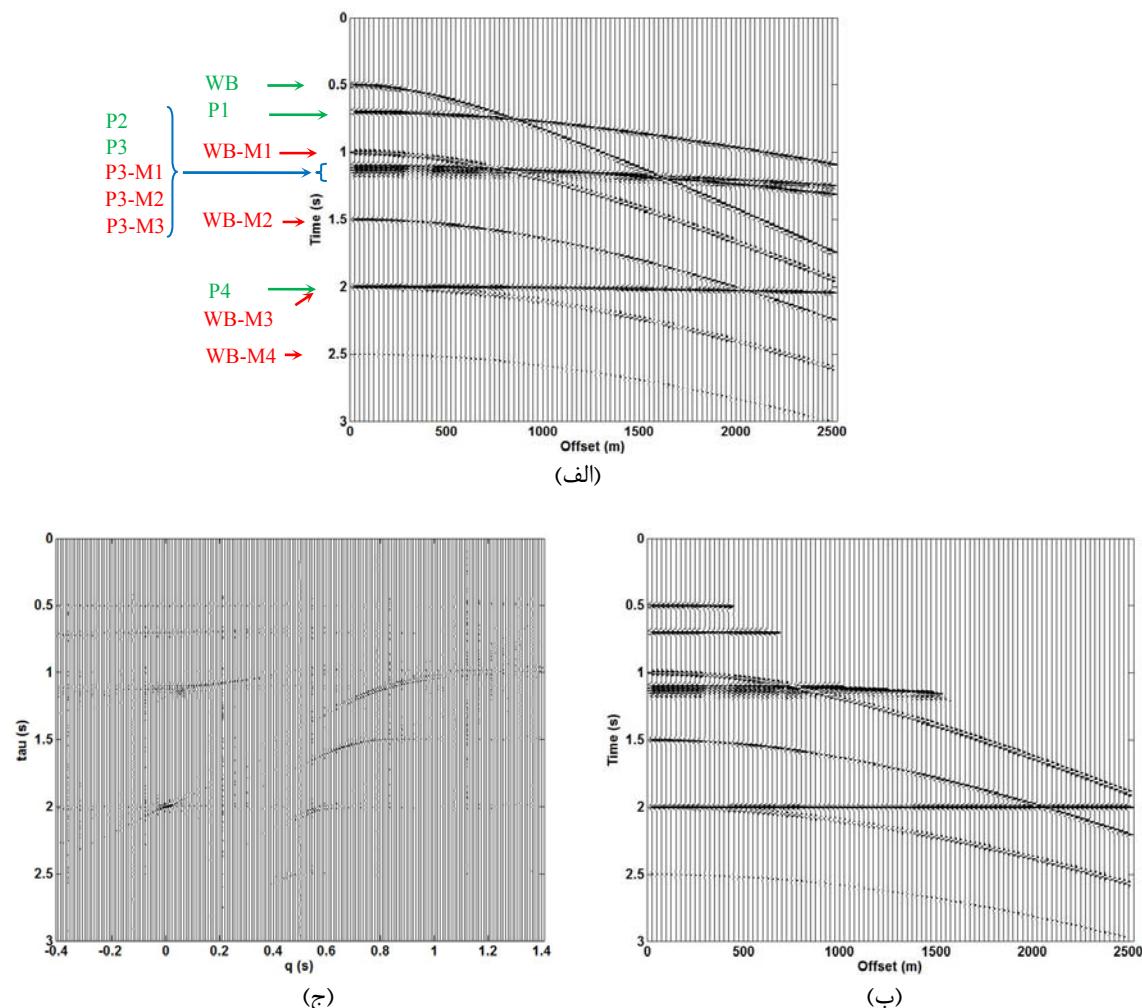
شکل ۲. فرایند تضییف امواج تکراری در مدل شماره دو با استفاده از برنامه تدوین شده: (الف) ورداشت CMP P1 تا P7 بازتاب‌های اولیه، P1-M1 تا P1-M6 بازتاب‌های تکراری ساده ناشی از اولین بازتابنده و P3-M1 و P3-M2 بازتاب‌های تکراری ساده ناشی از سومین بازتابنده‌اند، (ب) ورداشت ورودی پس از اعمال تصحیح NMO، (ج) حوزه رادون سه‌بعدی (ب)، (د) رویدادهای تکراری مدل شده و (ه) ورداشت CMP شامل رویدادهای اولیه مدل شماره دو که نتیجه تغیریق (د) از (ب) است.

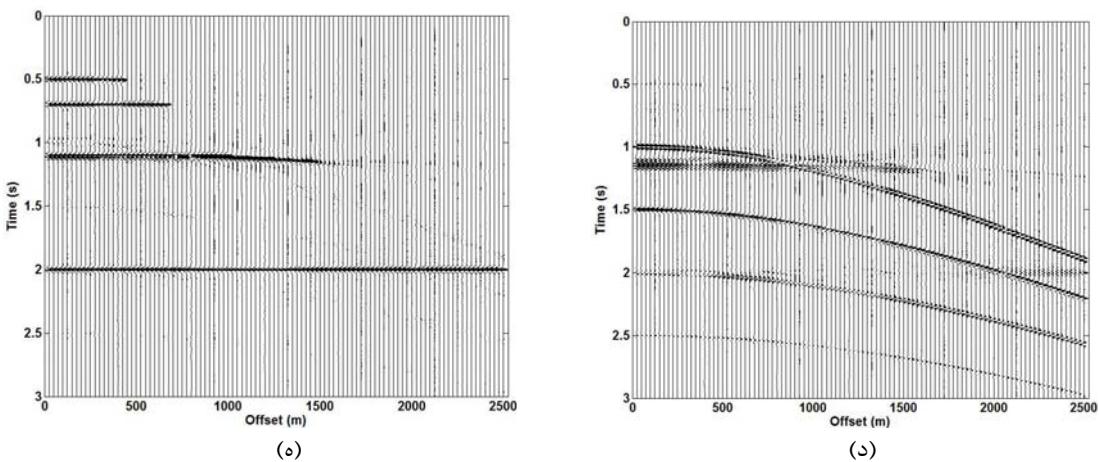

شکل ۳. فرایند تضعیف امواج تکراری در مدل شماره سه با استفاده از برنامه تدوین شده: (الف) ورداشت CMP ورودی. WB: بازتابنده کف دریا، P1 تا P4: بازتابنده سوم، (ب) نتیجه اعمال تصحیح NMO بر ورداشت ورودی، (ج) حوزه رادون سه‌می (ب)، (د) رویدادهای تکراری مدل شده و (ه) ورداشت CMP شامل رویدادهای اولیه مدل شماره سه که نتیجه تغیریق (د) از (ب) است (مینائیان و همکاران، ۲۰۰۹).

مشاهده می‌شود رویدادهای تکراری بین لایه‌ای در این حوزه بسیار به رویداد اولیه مربوطه نزدیکاند ولی تا حد مناسبی قابل تفکیک از آن هستند. شکل ۴-د رویدادهای تکراری مدل شده را نشان می‌دهد. با کسر کردن این شکل از شکل ۴-ب، شکل ۴-ه به دست می‌آید که در آن امواج تکراری به میزان قابل قبولی تضعیف شده‌اند. اما در صورتی که فاصله زمانی دو بازتابنده کمتر از این حد باشد، تضعیف رویدادهای تکراری بین لایه‌ای حاصل، دیگر با این برنامه مقدور نخواهد بود، زیرا در این حالت رویدادهای اولیه و تکراری در حوزه رادون به قدری به یکدیگر نزدیک می‌شوند که قابل تفکیک از هم نخواهند بود.

به منظور بررسی کارآیی برنامه تدوین شده در مورد امواج تکراری بین لایه‌ای، فاصله زمانی دو بازتابندهای که امواج تکراری بین لایه‌ای در آن بازتاب تکراری داشته‌اند، از ۲۰۰ میلی‌ثانیه در مدل پیشین به ۲۰ میلی‌ثانیه کاهش داده شد. بقیه شرایط همانند مدل قبل است. در شکل ۴-الف ورداشت CMP ورودی در حوزه دورافت نمایش داده شده است. همان‌طور که مشاهده می‌شود رویدادهای تکراری بین لایه‌ای مربوط به بازتابنده سوم کاملاً با آن تداخل یافته‌اند. در شکل ۴-ب نتیجه اعمال تصحیح NMO بر داده ورودی نشان داده شده است. در شکل ۴-ج داده‌ها با به کارگیری همان تعداد پارامتر ۹ مورد استفاده در مدل قبل به حوزه رادون انتقال یافته‌اند. همان‌طور که

شکل ۴. ورداشت CMP شکل ۳ در حالتی که فاصله زمانی بین بازتابنده دوم و سوم به ۲۰ میلی ثانیه کاهش داده است: (الف) ورداشت CMP ورودی. WB: بازتابنده کف دریا، P1 تا P4: چهار بازتاب اولیه، WB-M1: بازتاب های تکراری درون لایه آب، P3-M1 تا P3-M4: بازتاب های تکراری بین لایه ای مربوط به بازتابنده سوم، (ب) نتیجه اعمال تصحیح NMO بر ورداشت ورودی، (ج) حوزه رادون سهمی (ب)، (د) رویدادهای تکراری مدل شده و (د) ورداشت CMP ورودی پس از تضعیف امواج تکراری، که نتیجه تغیریق (د) از (ب) است.

واقعی نیز موفق عمل کرده است. عمل تضعیف رویدادهای تکراری در ورداشت CMP واقعی شکل ۵-الف در نرم افزار Geocluster نیز صورت گرفت که نتیجه آن در شکل ۵-د آورده شده است. از مقایسه این شکل با شکل ۵-ج می توان نتیجه گرفت که برنامه تدوین شده، از قابلیت مطلوبی در تضعیف رویدادهای تکراری برخوردار است.

۶ نتیجه گیری

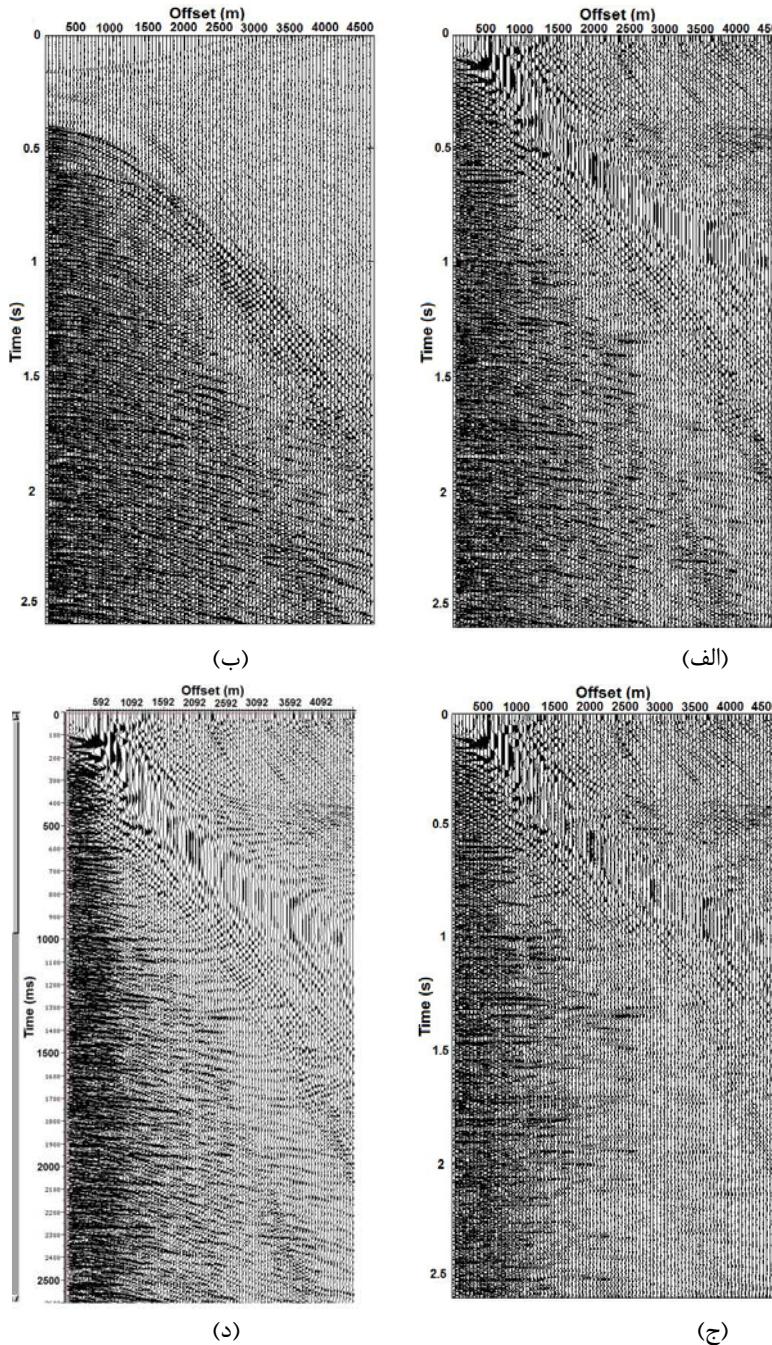
تبديل رادون سهمی روشنی قوی در تضعیف رویدادهای تکراری براساس اختلاف سرعت است؛ به این معنی که اگر رویدادهای اولیه و تکراری در یک زمان دورافت صفر موردنظر، سرعت های RMS گوناگونی داشته باشند، به بخش های متفاوت حوزه تبدیل تصویر، و از یکدیگر تفکیک می شوند. با این روش می توان گستره زیادی از امواج تکراری با برواندگان متفاوت را تضعیف کرد. نتایج حاصل از به کار گیری برنامه تدوین شده در MATLAB براساس تبدیل رادون سهمی روی مدل های مصنوعی متفاوت روشن ساخت که این برنامه قادر است

۵ داده واقعی

در این بخش نحوه عملکرد برنامه تدوین شده بر مجموعه ای از داده های واقعی مربوط به عملیات دریایی در ناحیه خلیج فارس نشان داده می شود. شکل ۵-الف ورداشت CMP ورودی را نشان می دهد که با استفاده از سرعت رویدادهای اولیه تحت تصحیح NMO قرار گرفته است و بنابراین رویدادهای اولیه مسطح شده اند و رویدادهای تکراری کمتر از حد تصحیح شده اند. در این داده ها فاصله نمونه برداری زمانی ۴ میلی ثانیه، فاصله بین ردیزه ها ۵۰ متر و دورافت نزدیک برابر با ۹۲ متر است. این داده ها به حوزه رادون سهمی انتقال یافته اند و پس از صامت کردن بخش های شامل انرژی اولیه، نقاط باقیمانده که مربوط به بازتاب های تکراری اند، به حوزه $x-t$ باز گردانده شده اند. شکل ۵-ب بازتاب های تکراری مدل شده را نشان می دهد. در شکل ۵-ج ورداشت CMP ورودی پس از تضعیف امواج تکراری نمایش داده شده است که در نتیجه کسر کردن شکل ۵-ب از شکل ۵-الف بدست آمده است. همان طور که مشاهده می شود، برنامه تدوین شده در تضعیف امواج تکراری در داده های

با یکدیگر تداخل یافته‌اند، به نقاط قابل تفکیک در حوزه رادون سه‌بعدی تصویر کند و آنها را به خوبی تضییف سازد.

امواج تکراری گوناگونی از جمله امواج تکراری مربوط به آب، امواج تکراری ساده و امواج تکراری بین لایه‌ای را که در دورافت‌های نزدیک تا دور با رویدادهای اولیه یا

شکل ۵. نتیجه تضییف امواج تکراری در یک مجموعه داده واقعی مربوط به ناحیه خلیج فارس با استفاده از برنامه تدوین شده و مقایسه نتایج حاصل با نتایج مربوط به نرم‌افزار Geocluster: (الف) ورداشت CMP ورودی که با استفاده از سرعت رویدادهای اولیه تحت تصحیح NMO قرار گرفته است، (ب) رویدادهای تکراری مدل شده در حوزه $t-x$ ، (ج) ورداشت ورودی پس از تضییف رویدادهای تکراری با استفاده از کسر کردن (ب) از (الف)، و (د) نتیجه تضییف بازتاب‌های تکراری در ورداشت CMP واقعی شکل (الف) با استفاده از نرم‌افزار Geocluster.

- Sacchi, M. D., 2002, Statistical and transform methods in geophysical signal processing, Department of Physics, University of Alberta.
- Sacchi, M. D. and Porsani, M., 1999, Fast high resolution parabolic Radon transform. 69th SEG meeting, Houston, Expanded Abstracts, 1477-1480.
- Sacchi, M. D. and Ulrych, T. J., 1995, High-resolution velocity gathers and offset space reconstruction. *Geophysics*, **60**, 1169-1177.
- Schonewille, M. A. and Duijndam, A. J. W., 2001, Parabolic Radon transform, sampling and efficiency. *Geophysics*, **66**, 667-678.
- Thorson, J. R. and Claerbout, J. F., 1985, Velocity-stack and slant-stack stochastic inversion. *Geophysics*, **50**, 2727-2741.
- Treitel, S., Gutowski, P. R. and Wagner, D. E., 1982, Plane-wave decomposition of seismograms. *Geophysics*, **47**, 1375-1401.
- Yilmaz, O., 1989, Velocity stack processing. *Geophysical Prospecting*, **37**, 357-382.
- Yilmaz, O., 2001, Seismic data analysis, SEG, 2027 pp.

البته این کد در ارتباط با بازتابهای تکراری بین لایه‌ای با فاصله زمانی کمتر از ۲۰ میلی ثانیه محدودیت دارد، زیرا در این حالت در حوزه رادون، رویدادهای تکراری به خوبی از رویداد اولیه مربوط، قابل تفکیک نخواهد بود. مقایسه عملکرد برنامه تدوین شده با نتایج حاصل از نرم‌افزار Geocluster نشان داد که برنامه تدوین شده از توانایی مطلوب برخوردار است و قابلیت تضعیف رویدادهای تکراری در داده‌های واقعی را دارد.

منابع

- مینائیان، و.، ۱۳۸۷، تضعیف امواج تکراری در لرزه‌نگاری بازتابی با استفاده تبدیل رادون، پایان‌نامه کارشناسی ارشد مهندسی اکتشاف نفت، دانشکده مهندسی معدن، متالورژی و نفت، دانشگاه صنعتی امیرکبیر.
- Beylkin, G., 1987, Discrete Radon transform. IEEE transactions on acoustic, Speech and Signal Processing, **35**, 162-172.
- Cao, Z., Bancroft, J. C., Brown, R. J. and Xaio, Ch., 2003, Radon transform and multiple attenuation. CREWES Research Report, **15**.
- Cary, P., 1998, The simplest discrete Radon transform. 68th SEG meeting, New Orleans, Expanded Abstracts, 1999-2002.
- Chapman, C. H., 1981, Generalized Radon transforms and slant stacks. *Geophys. J. R. Astr. Soc.*, **66**, 445-453.
- Hampson, D., 1986, Inverse velocity stacking for multiple elimination. *J. Can. Soc. Expl. Geophys.*, **22**, 44-55.
- Hargreaves, N., Cooper, N. and Whiting, P., 2001, High-resolution Radon demultiple. ASEG 15th Geophysical Conference and Exhibition, Brisbane.
- Kabir, M. N. and Marfurt, K. J., 1999, Toward true amplitude multiple removal. *The Leading Edge*, **18**, 66-73.
- Minaeian, V., Javaherian, A. and Moslemi, A., 2009, Multiple attenuation by f-x parabolic Radon transform. EAGE 1st International Petroleum Conference & Exhibition, Shiraz.
- Radon, J., 1917, Über die Bestimmung von Funktionen durch ihre Integralwerte längs gewisser Mannigfaltigkeiten. *Ber. Sächs. Akad. Wissenschaft. Leipzig Math. Phys. Kl.*, **69**, 262-267.